

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TRIENE GIET

toneelspel in twee delen voor de jeugd

door

Gaston van der Gucht

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1999
Nr.1699

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

© 1988 Toneelfonds J. Janssens/Gaston van der Gucht

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

EERSTE DEEL

- JAN : (opgewonden op)
Trien ! Trien ! Waar ben je ? Moet ik in 's hemelsnaam dan altijd naar jou zoeken ?
- SIEN ; (op) Héééé...waarom loop jij zo te kelen, man ? Je alarmeert de ganse buurt ! Brandt het ?
- JAN : Ja, het brandt. Het brandt zelfs heel hevig.
- SIEN : Je maakt mij nieuwsgierig. Waar brandt het ?
- JAN : (Wijst op zijn keel)
Hier brandt het ! Hier ! In mijn keel.
- SIEN : (lachend)
Dat is geen nieuws ! Daar brandt het al jaren ! Je bent met dorst geboren en je zal ermee sterven ook.
- JAN : Dat kan jij wel zeggen hé, dat kan jij wel zeggen, maar wat weet je ervan ? Als ik één pintje gedronken heb, één enkel miserabel pintje, dan heb jij dat gezien... Jij hebt dat gezien, mijn vrouw heeft dat gezien en de ganse buurt heeft dat gezien. Maar als ik dorst heb...dorst dat mijn lippen aan elkaar kleven, dorst dat ik niet meer kan zwelgen, dorst als een kameel in de woestijn... dan heb je dat niet gezien. Jij hebt dat niet gezien, mijn vrouw heeft dat niet gezien en de ganse buurt heeft dat niet gezien. Jan die mag dorst hebben, dat raakt geen kat.
- SIEN : En nu heb je natuurlijk dorst ?
- JAN : Ja.
- SIEN : Dat dacht ik al.
- JAN : Waarom ?
- SIEN : Omdat je even hard loeit als de koeien in de wei als ze dorst hebben. Die kan je ook straten ver horen.
- JAN : Mij hoor je dus straten ver ?
- SIEN : Ja, ik hoorde je tot in mijn huisje.

JAN : Dat is dat het nodig is. Ik heb dorst. Trien, waar ben je dat je mij dadelijk te drinken brengt ?

SIEN : Bij voorkeur bier natuurlijk.

JAN : Ja, bij voorkeur bier.

SIEN : Weet je niet dat water veel gezonder is dan bier ? En bovendien verslaat het veel beter de dorst.

JAN : (Met afschuw)

Beieieiei...ik verfoei water. De puiten zwemmen erin. En bovendien buurvrouw.... ik mag geen water drinken van de dokter, dat is héééééél slecht voor mijn gezondheid.

SIEN : Dat is de eerste keer dat ik zo'n onzin hoor.

JAN : En weet je, buurvrouw, wat ook slecht voor mijn gezondheid is ?

SIEN : Neen, zeg eens op.

JAN : Vasten ! Vasten is zeer slecht voor mijn gezondheid.

(Wrijft zich over buik)

De dokter heeft gezegd dat ik veel en goed moet eten.

SIEN : En weinig werken zeker ?

JAN : (Heeft plots rugpijn)

Oeoeoe... ik mag niet werken ! Mijn rug doet altijd pijn. De dokter heeft gezegd dat ik geen zware arbeid mag verrichten.

SIEN : Van de maandag tot de vrijdag zeker ?

JAN : Precies...van de maandag tot de vrijdag. Het is gek hé maar ik hoef maar over boogschieten te horen praten en ik ben dadelijk genezen. En daar men alleen maar met de boog schiet van de zaterdag tot de zondag zijn er maar twee dagen in de week dat ik fit, gezond en werklustig ben.

SIEN : Buurman Jan, ik heb er geen uitstaans mee, maar ik vind dat je vrouw veel te braaf voor jou is. Veel te braaf.

JAN : Wat ? Mijn vrouw veel te braaf voor mij ?

SIEN : Precies wat ik zeg, veel te braaf voor jou. Ze werkt van de vroege morgen tot de late avond, thuis, op het veld, bij de buren en jij...jij babbelt maar en legt het maar uit en vernieuwt de wereld...weet je wat ik zeg ?

JAN : Wat zeg jij ?

SIEN : Dat je handen verkeerd aan je lichaam gezet zijn.

JAN : Verkeerd ? Kijk, ze staan goed.
(Toont zijn handen)

SIEN : Neen, ze staan zo, ze verafschuwen het werk.

JAN : Ach mens, wat sta ik hier mijn tijd met jou te verliezen ? Ik heb dorst... Trien waar ben je dat je mij dadelijk te drinken brengt ?

SIEN : Jan.

JAN : Ja ., en ?

SIEN : Weet je niet welke dag het is ?

JAN : Neen. Ik weet alleen dat het geen zaterdag of geen zondag is want anders ging ik boogschieten.

SIEN : Neen, het is donderdag.

JAN : Nu, en wat zou dat ?

SIEN : De donderdag is de marktdag. Dan gaat Trien naar de markt... inkopen doen.

JAN : (Lamenterend)
O ja, en geld uitgeven !... geld uitgeven.

SIEN : Geld uitgeven ? Geld sparen, want op de markt is alles veel goedkoper.

JAN : En kletsen mens , kletsen....bebebebebe...

SIEN : Trien besteedt haar tijd zeer goed. Dat weet je wel. Eerst tevoet naar de markt, dan inkopen doen en dan zwaarbeladen terug naar huis. Dat vraagt tijd.

JAN : En waarom ben jij dan niet op de markt buurvrouw ?

SIEN : Ik ben al terug. Ik ben maar alleen. Ik hoef zoveel niet te kopen als zij.

JAN : Oooo...wanneer krijg ik nu eindelijk te eten en te drinken ? Het is middag en er staat niets op de tafel. Ik loop de boomgaard in...ik moet een appel hebben. Die kan ik alvast opeten ! (af)

SIEN : Weet je wat ik zeg ? Je hebt beter geen man als een kerel als Jan. Werken doet hij niet graag, maar eten en drinken zoveel te liever. Neen, dan ben ik liever alleen. Heb ik geen man, ik heb er ook geen miserie van !

TRIEN : (op - Zij draagt een korf met groenten en fruit.)
Tegen wie sta jij te praten ?

SIEN : Tegen niemand. Zomaar een beetje tegen mijzelf. Maar daarjuist had ik het aan de stok met een hongerig en dorstig man.

TRIEN : Dat zal mijn Jan dan wel geweest zijn.

SIEN : Precies, hij scheen wel uitgehongerd als een beer.

TRIEN : Zwijg stil over beren mens. De mensen die naar de markt kwamen vertelden dat de gure winter de beren uit de bergen hebben gejaagd. Zij hebben honger. Zij zijn de bergen afgedaald langs het bos en komen nu naar de huizen van de mensen. Alle markt-bewoners hebben er gezien.

SIEN : En de jagers ? Kunnen de jagers hen niet teruggedrijven ?

TRIEN : Dat heeft toch geen zin. Boven op de bergen is er geen eten. Misschien... als de winter voorbij zal zijn, dat ze dan terug naar boven trekken.

SIEN : Dan sluit ik vanavond mijn huisje maar goed dicht. Ik heb geen goesting om beren op visite te krijgen. Geen mannen en ook geen beren !

TRIEN : Kijk eens...wat mooi's ik van de markt heb meegebracht : prei, selder, kolen, ajuin, vlees en vis, vers en goedkoop. Ik ga gauw voor mijn Jan wat klaarmaken want morgen moet hij vroeg uit de veren. Hij moet boer Klaus helpen in de stallen.

SIEN : Dat zal voor hem geen aangenaam nieuws zijn.

TRIEN : Och, hij is de kwaadste niet en ik zie hem gaarne. Vanmiddag bak ik voor hem pannekoeken.

SIEN : Pannekoeken met appeltjes, dat smaakt !

TRIEN : Het deeg staat al te rijzen, ik kan er zo aan beginnen.

SIEN : Dan houd ik u niet langer op Trien, ik ga ook een stukje eten.

TRIEN : Kom straks gerust een pannekoekje proeven.

SIEN : Dat wil ik wel, bedankt bij voorbaat.

(af)

TRIEN : En nu, vlug naar mijn pannekoeken, want mijn Jan die heeft altijd honger als een paard.

(Wil af)

JAN : (op)

Hé, vrouwtje Trien, jij vergeet zeker naar de klok te kijken ? Het is twaalf uur. Ik heb honger als een paard.

TRIEN : Jan, het is nog geen twaalf uur. Jij moet wachten. Hier heb je een koek van de markt, eet die op. Ik bak pannekoeken voor ons beiden, pannekoeken met appeltjes erin.

JAN : (zeurend)

Pannekoeken met appeltjes, hoelang gaat dat nog duren ?

TRIEN : Niet lang, maar jij moet hout halen voor het vuur.

JAN : Maar ik ben moe. Ik ben doodmoe.

TRIEN : Ik ben niet moe , jij bent niet moe en morgen ga je bij boer Klaus in de stallen werken, ik heb hem dat beloofd.

JAN : Jamaar Trien, jamaar...

TRIEN : Geen gemaar, Trien heeft het gezegd. En nu hout halen en vlug.

JAN : Maar ik heb honger, ik heb dorst.

TRIEN : Voor je honger heb je hier een koek en voor je dorst een flesje melk.

JAN : Jamaar, ik zou veel liever...

TRIEN : Geen bier ! Mensen die teveel bier drinken worden dom en lui. Bier krijg je de zondag. Eén dag in de week is al meer dan voldoende.

JAN : Maar Trien...

TRIEN : Ik heb geen tijd om naar jouw gejammer te luisteren. Het deeg is al gestegen tot aan de rand van de emmer. Ik maak ook een lekkere tas koffie en dan eten wij gezellig samen. En nu...hout halen, veel hout, of je krijgt geen pannekoeken. Eerst werken en dan eten, en wie niet werkt moet ook niet eten ! (af)

JAN : (Kijkt haar verbouwereerd na.)

Hebben jullie dat nu gezien ? Ik zit onder de pantoffels van mijn vrouw. Ik heb hier niets te vertellen, niet, niemendalle... geen eten, geen drinken... Ja, zo'n harde koek van de markt en een flesje melk... maar die lust ik voorlopig niet.

(Zet ze op de tafel. Tot kind in de zaal)

Wat zeg je ? Gezond ? Maar ik **ben** gezond, ik ben zo gezond als een beer ! O ja, een beer ? Wat vertelden de mensen vanmorgen ? Dat de beren uit de bergen kwamen omdat ze daar boven geen eten meer hebben. Ja, dat kan ik begrijpen. Het sneeuwt al maanden boven op de bergen en de sneeuw heeft alles netjes ondergeduffeld. Die beren hebben honger, net als ik. Maar... als ik straks in het bos een sterke beer tegenkom ? Ik... kan de beer niet opeten maar als hij mij in zijn armen sluit ben ik twee minuten nadien filet-american. Nu ja...er zit niets anders op, vooruit dan maar, met de moed der wanhoop, het bos in bij de beren !

(af)

TRIEN : (Op met koekepan en bord)

Voilà, hier heb je mijn eerste lekkere bruine pannenkoek. Zie eens hoe heerlijk hij glimt : bruine randjes en blinkend van de olie, hier en daar een stukje appel om hem nog deugdelijker te maken. Goed, ik leg hem hierbuiten op dit bord om af te koelen. Als wij tien pannenkoeken hebben dan roep ik Jan, ondertussen is de koffie klaar en kunnen wij gezellig eten. (af)

SIEN : (op)

Wat ruikt het hier lekker ! Aaaa... mijn buurvrouw Trien is al bezig pannenkoeken te bakken en ze heeft mij uitgenodigd om er enkele te komen meeëten. Toch vriendelijk van Trien. Maar wat zie ik hier ? Daar ligt de pannenkoek al. Die zal ze daar zeker voor mij gelegd hebben. Denken jullie ook niet ?...Hummm...wat ruikt hij heerlijk ! Dat komt waarschijnlijk omdat ik zo'n grote honger heb. Goed, ik speel hem binnen. Bedankt hoor Trien !

(Ze eet de pannenkoek op)

Zou hij misschien toch **niet** voor mij geweest zijn ? Oeioeioei.. ik maak mij uit de voeten, vlug mijn huisje binnen! (af)

(Jan op. Hij ruikt goed zichtbaar, gaat op, neven, boven en onder de tafel snuffelen maar vindt geen pannenkoeken.)

JAN : Ik ruik de pannenkoeken maar ik zie er geen. Ach, ik ben voor het ongeluk geboren ! Weet je wat mij overkomt ? Ik moet voor mijn vrouw hout sprokkelen in het bos en ik kan niet. Ik kan niet ! En weet je hoe dat komt ? Neen, dat weten jullie niet. Ik kan mij niet bukken ! Ik kan mij niet bukken ! Kijk, zo kan ik niet doen.

(Hij bukt zich diep zodat hij gemakkelijk hout zou kunnen sprokkelen.)

Hoe wil je nu dat je hout sprokkelt als je je niet kan bukken ? En weet je hoe dat komt ? Dat komt door de grote honger ! Mensenlief **honger** dat ik heb ! En als ik straks voor Trien geen grote bussel hout heb...oeioeioei...dan zal er wat waaien hoor en dan krijg ik vast geen pannenkoeken. En ze ruiken zo lekker. Stil, daar hoor ik haar, vlug het bos in Jan ! (af)

TRIEN : (Terug met pannenkoek)

Hier hebben wij nummer twee. Al even bruin en welriekend als zijn broertje van daarnet.

(Kijkt verwonderd omdat de pan leeg is)

Hééé...waar is dat broertje nu naartoe ? Is hij gaan vliegen ? (Tot de kinderen) Ik heb hier juist toch een pannenkoek gelegd opdat hij zou koelen ? Heeft iemand van jullie mijn pannenkoek opgegeten ? Zoououou, er zijn hier dieven ! Opletten Trien, laat je door niemand beetnemen. Hier, dat ze nu maar eens proberen jou van dit bord weg te nemen, dan zullen ze het met Trien te maken hebben. (kwaad af)

JAN : (Nijdig op)

Ja, dat weet ik zeker hé, dat weet ik zeker. Ik heb die pannenkoek niet opgegeten ! Trien zal natuurlijk weer zeggen : Jan heeft het gedaan. Jan heeft het hier altijd gedaan, dat gezegde is hier een gewoonte geworden : Jan hier, Jan daar, Jan onder, Jan boven... Ze heeft er zelfs een liedje van gemaakt ! (zingt)

Jan, mijne man is altijd ziek
in de week, maar 's zondags niet.
Als hij moet gaan werken
schreeuwt hij gelijk een verken,
en als hij moet gaan eten
is hij moe gezeten.

Maar jullie geloven mij niet hé, en toch is het zo : ik kan mij niet bukken ! En dat komt allemaal van de grote honger en als ik honger heb dan zit er een ijzeren lat in mijn rug en dan kan ik mij niet bukken. Misschien zou het wel beteren moest ik eerst een paar pannenkoeken gegeten hebben en die eerste...die eerste heb ik niet opgegeten. Misschien zullen ze denken dat ik die tweede ook niet opgegeten heb.

(Lonkt naar de kinderen en lokt reacties uit van het publiek)
Sssssttt...alleen even aan de pannenkoek ruiken !

(Doet het met veel omhaal)

Humm... Ze ruiken heerlijk !

(Zet de pannenkoek terug en wendt zich opnieuw naar de kinderen)
Maar moest ik nu, alleen maar om te proeven er zo'n klein stukje van opeten. **Alleen maar om te proeven !**

(Neemt de pannenkoek en breekt er een heel klein stukje af en toont het.)

Voilà, dat is toch een heel, heel, heel klein stukje hé ? Het is alleen maar om te proeven !

(Hij gooit het kleine stukje op het bord en eet het grote op onder protest van de kinderen.)

Denken jullie dat Trien zal kwaad zijn ? Oooo... Uit de voeten maken Jan ! (af)

TRIEN : (op)

Alle goede dingen bestaan uit drie. Hier heb je mijn derde pannenkoek...Maar hemeltje lief, nu is die tweede pannenkoek ook weg. Dat moet Jan gedaan hebben. Die zal ik eens een lesje geven, een lesje dat hij nooit meer vergeet. Die zal Trien leren kennen. Wat ? Pannenkoeken eten en geen hout voor het vuur ? Dat kan zo niet doorgaan. Wacht kerel, jou vind ik wel. (Legt derde pannenkoek op het bord.)

(Sien verschijnt geheimzinnig sluipend, langs de ene kant op het tonel en Jan verschijnt op dezelfde manier langs de andere kant. Ze mogen elkaar in geen geval zien. Ook niet gedurende de volgende dialoog.)

SIEN : Het was een heerlijke pannenkoek. Zo smakelijk heb ik ze nog nooit gegeten.

JAN : Jammer dat ze zo vlug op zijn. Dat is nu het enige wat er aan die pannekoeken mis is, ze zijn veel te rap op.

SIEN : Eigenlijk lust ik er nog één. En Trien heeft toch niet gezegd dat ik maar één pannekoek kreeg ? Ze heeft gezegd... Ze heeft gezegd.... ja, hoe heeft ze dat nu ook gezegd ? O ja, nu weet ik het... Ze heeft gezegd : "Kom straks gerust een pannekoek proeven" en proeven zegt toch niet hoeveel pannekoeken ?

JAN : En als je één pannekoek gegeten hebt, dan wil je een tweede en een derde en een vierde en een vijfde... en mijn vrouw Trien dat is de braafste vrouw van de wereld, die weet dat van die ijzeren lat in mijn rug als ik niet gegeten heb zodat ik mij niet kan bukken en daarom heeft ze daar voor mij een pannekoek gereed gelegd. Voor mij !

SIEN : En, heeft Trien daar weer een pannekoek gereed gelegd ? Die is vast en zeker voor mij.

(Onder deze dialoog zijn Jan en Sien naar de pannekoek geschoven en als ze die pannekoek willen grijpen botsen ze op elkaar. Ze laten allebei een schreeuw alsof ze op diefstal betrapt zijn, vliegen uit elkaar en komen daarna dreigend naar elkaar toe.)

JAN : Hééé... Wat kom jij hier uitspoken ?

SIEN : Dat kan ik jou ook wel vragen.

JAN : Jij wou de pannekoek stelen hé ?

SIEN : Wat zeg je ? Stelen ? Ik stelen ?

JAN : Ja stelen. Ik heb het zelf gezien en de kinderen hebben het ook gezien.

SIEN : Weet je vriendje dat die pannekoek van mij is ?

JAN : Hoe kan die pannekoek nu van jou zijn als Trien hem gebakken heeft ?

SIEN : Dat zal ik jou eens vlug uitleggen !

JAN : Daar ben ik nieuwsgierig naar.

SIEN : Trien zei tegen mij : Sien nu ga ik pannekoeken bakken en jij mag ze komen proeven.

JAN : Nu en dan ?

SIEN : Begrijp je het niet ? Trien heeft die pannenkoek daar voor mij gereed gelegd, zo moet ik niet in haar huisje gaan om de pannenkoek in ontvangst te nemen.

JAN : Jij...jij bent gek mens ! Kijk... ik moet voor mijn vrouw hout sprokkelen in het bos.

SIEN : Nu ? En dan ? Wat heeft dat nu met pannenkoeken te maken ?

JAN : Veel, heel veel, want als ik geen pannenkoeken gegeten heb kan ik mij niet bukken. Niet waar, jongens, ik kan mij niet bukken ? En daarom heeft Trien die pannenkoek hier voor mij gereed gezet.

SIEN : Die pannenkoek is van mij !

JAN : Van mij !

SIEN : Van mij !

JAN : Van mij !

(Ze vechten om de pannenkoek. Maar daar is Trien alweer met haar koekepan, die ze met een smak op de tafel neerzet. Jan en Sien schrikken geweldig.)

TRIEEN : Haha, hier heb ik de dieven ! En twee nog wel ?

JAN : Dieven ?

SIEN : Is het niet waar dat jij mij beloofd had dat ik van jouw pannenkoeken mocht komen proeven ?

TRIEEN : Dat heb ik je beloofd, ja.

SIEN : Nu, en ik dacht.

TRIEEN : Dan dacht je verkeerd. Ik leg die pannenkoeken buiten opdat ze zouden afkoelen, niet omdat jij ze zou opeten. Straks krijg jij van mij een pannenkoek met een lekkere tas koffie.

SIEN : O, dan bied ik jou mijn verontschuldigen aan Trien. Wat kan ik doen om mijn misstap weer goed te maken ?

TRIEEN : Je kan mij helpen pannenkoeken bakken en koffie zetten.

SIEN : Goed, dat zal ik doen.

JAN : En ik zal ook helpen pannenkoeken bakken en koffie zetten.

TRIEEN : Neen, want jij zou de pannenkoeken allemaal opeten. Hout sprokkelen moet je doen. Waar is je hout ?

JAN : Jammaar Trien...ik...ik kan mij niet bukken ? Nietwaar jongens,
ik kan mij niet bukken ?

TRIEN : Wat ? Niet bukken ? Zorg er maar voor dat je hier vlug een grote
bussel hout hebt want anders gaat mijn vuur uit en dan is het
gedaan met koeken bakken.

JAN : Jammaar Trien, jammaar...

TRIEN : Vooruit Jan, het bos in !

JAN : (tot kinderen)
Hebben jullie dat nu gehoord ?
(Naäpend) Het bos in ! Het bos in !
(tot Trien) Weet je dat er beren zitten in het bos ? Grote sterke
beren ? En als ik straks in het bos zo'n grote sterke beer tegen-
kom dan heb je geen Jan meer, dan heb je alleen nog een beetje
filet-american !

SIEN : Ja Trien, dat heb ik vanmorgen ook gehoord. De beren hebben
honger en komen nu uit de hoge bergen omdat daarboven geen eten
meer te vinden is.

TRIEN : Ik heb geen eten voor beren.

JAN : Dat dacht je. Dat dacht je ! Maar beren hebben honger, beren
ruiken goed en daar jouw pannenkoeken zo heerlijk geuren komen
de beren erop af om jouw pannekoeken op te eten.

TRIEN : Dus hoef jij niet bang te zijn in het bos, want als de beren
hier zijn om mijn pannekoeken te gappen dan kunnen ze niet in
het bos zijn. Vooruit, hout halen !

JAN : Jij, jij hebt geen medelijden met een man !
(tot kinderen) Ik heb daarjuist gezegd dat ze de braafste vrouw
van de wereld was...Het is niet waar hoor, het is niet waar.
Ik ga het bos in... bij de beren ! (kwaad af)

TRIEN : (Een beetje ongerust)
Geloof jij dat van die beren ?

SIEN : Ik weet het niet... maar ik heb het deze morgen toch ook horen
vertellen.. maar ja, de mensen vertellen zoveel.

TRIEN : Het zal allemaal wel fel overdreven zijn. Vooruit, wij maken
ons geen zorgen meer, wij gaan pannekoeken bakken. Ik heb al

tijd genoeg verloren. Kijk hier heb je mijn vierde pannekoek. Hij is al bijna koud met al dat gebabbel. Kom vlug mijn huisje binnen. Jij zet koffie terwijl ik verder bak. (beiden af)

JAN : (op)

Ik ben er helemaal niet gerust in, helemaal niet. Stel je voor dat ik straks in het bos vadertje beer tegenkom. Ik zal niet moeten vragen : Hé vadertje beer, hoe gaat het ermee ? Ben je op weg om tabak te halen ? Want zo'n beer, als hij honger heeft, dan vreet hij alles op, **alles!** Maar wacht eens lieve vrienden, wacht eens... daar denk ik zo plots aan iets...Beren hebben honger.. beren ruiken goed...beren ruiken pannekoeken en beren lusten pannekoeken...en beren smullen pannekoeken... maar beren moeten geen hout sprokkelen ! Als ik nu eens met die beren....

(Bemerkt plotseling de pannekoek op tafel en laat duidelijk aan de kinderen zien dat hij trek heeft in de pannekoek. Op de reactie van het publiek toont hij - pantomime - dat hij slechts een heel klein stukje van de pannekoek wil proeven, juist zoals in de scène hiervoor, maar de kinderen betrouwen hem niet meer. Ostentatief loopt hij dan met de pannekoek weg. Sien komt op met koekepan en pannekoek.)

SIEN : Trien, waar moet ik deze pannekoek leggen ?

TRIEN : (Vanuit het huisje)

Bij de andere natuurlijk.

SIEN : Welke andere ? Er is geen andere.

TRIEN : Er is wel een andere, op het bord.

SIEN : Het bord is leeg.

TRIEN : (kwaad op)

Neen maar, heeft Jan alweer... ? Zo mag ik tot morgen pannekoeken bakken, zo komt mijn bord nooit vol.

SIEN : Ja, hij kan zo moeilijk wachten ! Die man heeft altijd honger.

TRIEN : Hij zal pannekoeken krijgen zoveel als hij er lust, maar eerst moet hij hout halen. Eerst werken en dan eten. Zo is het altijd geweest en zo zal het altijd blijven. Ik zal hem eens... Jan, Jan waar zit je ? Kom maar tevoorschijn kerel, ik wil je eens duchtig de les spellen want ik ben dat gejat van pannekoeken

beu. Waar ben je ? Kom hier ! Kom hier zeg ik je !

SIEN : Misschien is hij ver in het bos gegaan en hoort hij u niet.

TRIEN : Wees maar gerust, Jan gaat nooit ver in het bos. Hij hoort ons wel. Jan, kom hier zeg ik je !

SIEN : (Na stilte)
Hij komt niet.

TRIEN : Dat zie ik ook wel.

SIEN : Misschien is hij toch ver in het bos ?

TRIEN : Waarom zou hij ver in het bos gaan als het hier vol sprokkelhout ligt ?

SIEN : Ja, dat weet ik ook niet.

TRIEN : (Roept nog steeds)
Jan, als je hier komt krijg je onmiddellijk een pannenkoek !

SIEN : Twee pannenkoeken !

TRIEN : Drie !

SIEN : Vier !

TRIEN : Vijf !
(Lange stilte)

SIEN : Dat is niet normaal.

TRIEN : Neen, dat is niet normaal. Als hij anders vijf pannenkoeken zou krijgen dan sprong hij zich de benen van onder het lijf.

SIEN : Zou dan toch die beer ?

TRIEN : Neen, dat geloof ik niet. Jan zou nooit wachten tot de beer bij hem is. Als het moet kan hij lopen als een hert. Gevaar gaat hij het liefst uit de weg.

SIEN : Ja, gevaar en werk, dat zijn twee dingen waar Jan niet moet van weten.

TRIEN : Hij zal naar het dorp zijn.

SIEN : Of hout gaan sprokkelen ?

TRIEN : Dat kan allebei. Wij bakken in ieder geval verder.